

filla del compositor, amenitzaren la Jornada, que es realitzà en el marc d'una exposició de pintures de Pietat Fornesa, esposa de Joaquim Homs.

En definitiva, una Setmana rica en al·licients que constitueix una pro-

posta atraient per a tot-hom qui tingui una mica de curiositat musical i que, tal com s'ha desenvolupat aquest any, ens deixa amb unes bones expectatives de futur.

Laia Frigolé Arpa

Renovada nit de poetes

El dia 18 de setembre es va celebrar a Girona l'onzena edició de la Nit de Poetes, amb renovació dels seus responsables i plena continuïtat del seu esperit.

L'associació de veïns de la Cort Reial i el seu entorn van donar el tret de sortida d'un festival poètic que s'ha anat celebrant, any rere any, tenint com a marc l'incomparable espai urbà de les escales de Sant Martí. El ressò d'aquesta festa de l'esperit ha transcendit la barriada per adquirir un ampli caràcter ciutadà. Les institucions s'hi han implicat i els gironins s'hi han sentit identificats.

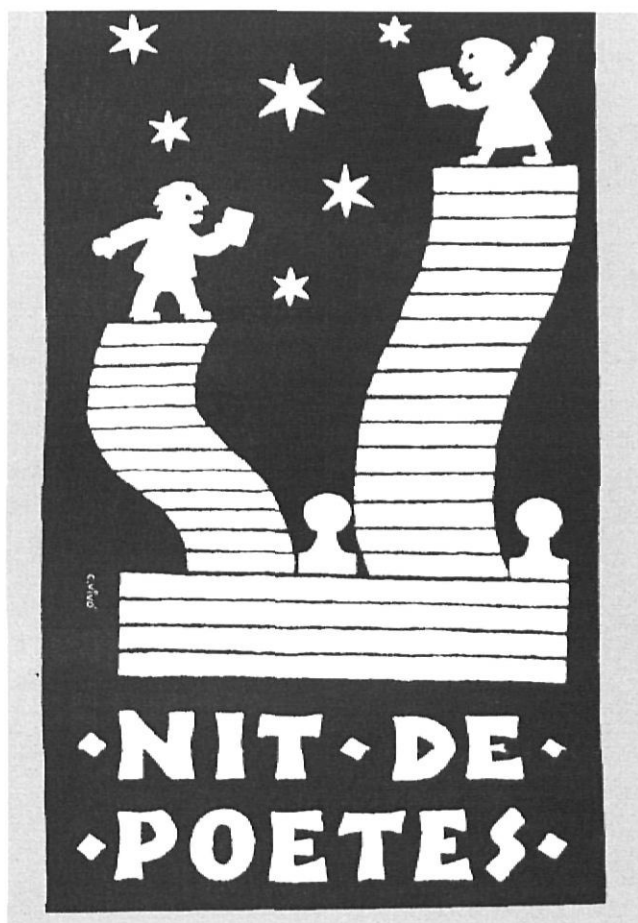
Després de deu anys de treball ben fet, amb constància, aplicació i entusiasme, els organitzadors han passat la torxa a una altra entitat: els Amics de la Unesco.

En la primera etapa hi han col·laborat personalitats tan destacades com Jaume Reixach, Carles Vivó, Narcís Jordi Aragó i Joan Ribas, amb

el seu grup teatral Proscenium. Organitzadors i protagonistes han demostrat satisfactòriament que saben, poden i volen mantenir el nivell imposat.

En la celebració d'enguany, la primera part, dirigida per Lluís Lucero, ha seguit la tradició presentant un grup de poetes de diverses tendències i generacions. Un elenc que en cada edició s'ha anat renovant, com a prova dels valors humans que té la poètica gironina. Resulta reconfortant que en aquest temps de materialisme i hedonisme es manifestin tants exemples de sensibilitat espiritual i tantes mostres de creativitat literària.

La segona part ha estat enguany dedicada a la figura de la poetessa Maria Castanyer i Figue-

Cartell de la Nit de Poetes, original de Carles Vivó.

res. La tasca no era fàcil, però s'ha resolt més que satisfactòriament, jo diria que magistralment. Martí Peraferrer i Vayreda i el seu grup d'actors van donar a conèixer amb una extraordinària vivacitat la fins ara mig amagada personalitat de Maria Castanyer, en les seves fases de nena, adolescent, jove, adulta i gran, interpretades per diverses actrius que s'identificaren plenament amb cadascun dels moments de la vida de la poetessa. Les interpretacions amb flauta travessera a càrrec de Pau Castanyer proporcionaren a la representació una càlida nota emotiva i commovedora.

En el transcurs de la vetllada se'm va representar el record de la diada de Tots Sants del llunyà any 1948. La figu-

ra gràcil, elegant, distingida i discreta de l'aleshores jove i novella poetessa, impedida, per la seva limitació física, de pujar a l'escenari a recollir la Viola d'Or amb què havia estat premiada, dreta en una llotja de platea, corresponent amb cordialitat i un dolç somriure als aplaudiments del públic entusiasta que omplia el Teatre Municipal de Girona. Aquella «Girona Vella / de segles i d'amor! Jo vull trobar-te / amb l'alè incendiat dels teus crepuscles, / i el teu cabell brillant de fils de boira / estès damunt l'Onyar, com la bandera / que oneja als quatre vents la teva glòria!».

Enric Mirambell